

11. Рабінович П.М. . основи загальної теорії права та держави: навч. посібн. – 5-те вид., зі змінами. – К.: Атіка, 2001. – С. 83.
12. Екологічне право України: підруч. для студ. вищих навч. закладів / За заг. ред. Каракаша І.І. – Одеса: Фенікс, 2012. – С. 93.
13. Бринчук М.М. Частная собственность и природа // Государство и право. – 2011. – № 9. – С. 24-33;
14. Мала гірнича енциклопедія. В 3-х т. / За ред. В.С. Білецького. – Донецьк: Донбас, 2004. – ISBN 966-7804. – С. 14-3.
15. Петров В.В. Экология и право. – М., 1981. – С. 32-33.
16. Андрейцев В.І. Інтеграція та диференціація галузей екологічного права: проблеми структуризації системи // Співвідношення екологічного, природоресурсного, земельного і аграрного права: Матеріали до круглого столу 9 грудня 2011 р. / За заг. ред. А.П. Гетьмана та

М.В. Шульги. – Х.: Національний університет "Юридична академія України імені Ярослава Мудрого", 2011. – С. 3-9.

17. Трегобчук В. Концепція сталого розвитку для України // Вісник НАН України. – 2002. – № 2. www.nbu.gov.ua

18. Андрейцев В. І. Феноменологічні аспекти формування ландшафтного права і законодавства // Екологічне право і законодавство суверенної України: проблеми реалізації державної екологічної політики [текст]: моногр. / В.І. Андрейцев. – Дніпропетровськ, Національний гірничий університет, 2011. – С. 119-204.

19. Про основи національної безпеки України: Закон України від 19 червня 2003 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 39. – Ст. 351.

Надійшла до редколегії 22.04.13

М. Краснова, д-р юрид. наук, проф.
КНУ імені Тараса Шевченка, Київ

СОСТОЯНИЕ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ УЧЕНИЯ ОБ ОБЪЕКТАХ ЭКОЛОГИЧЕСКОГО ПРАВА: НАУЧНО-МЕТОДОЛОГИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ

Исследуется один из методологических вопросов экологического права как науки и отрасли права, в частности вопрос об его объектах, что существенно влияет на расширение пределов его предмета и систему, методы и способы регулирования экологических правоотношений.

Ключевые слова: объекты экологического права, экологические правоотношения, экологическое право.

M. Krasnova, Doctor of Law, Professor.
Kyiv National University Taras Shevchenko, Kyiv

STATUS AND PROSPECTS OF DEVELOPMENT OF THE STUDY OF OBJECTS OF ENVIRONMENTAL LAW: SCIENTIFIC AND METHODOLOGICAL ASPECTS

We investigate one of the methodological issues of environmental law as a science and branch of law, in particular the question of its objects, which significantly affects the expansion of the limits of his subject and the system, methods and ways of regulation of environmental relations.

Keywords: objects of environmental law, environmental legal, environmental law.

УДК 351.743

В. Ратушняк, заступник Міністра внутрішніх справ України, Київ

ПЕРСПЕКТИВНІ ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ МІЛІЦІЄЮ ГРОМАДСЬКОЇ БЕЗПЕКИ В УКРАЇНІ

Статтю присвячено пошуку перспективних шляхів удосконалення управління міліцією громадської безпеки в Україні в контексті реформування органів внутрішніх справ. Наголошено, що система управління оперативнотривожною діяльністю міліції громадської безпеки неможлива без оптимізації її організаційної структури. Запропоновано основні заходи, які мають сприяти розбудові міліції громадської безпеки, поліпшити процес управління її підрозділами, оптимізувати її діяльність щодо захисту прав і свобод громадян, надання їм адміністративних послуг.

Ключові слова: управління, міліція громадської безпеки, реформування, органи внутрішніх справ, оптимізація, організаційна структура, адміністративні послуги.

Сучасні процеси розбудови органів внутрішніх справ України потребують насамперед удосконалення їх організаційної структури, форм та методів управління ними. Оптимізація зазначених процесів дозволить покращити роботу усіх підрозділів щодо протидії правопорушенням, посилити їх співпрацю з громадськістю, запровадити прогресивні методики надання адміністративних послуг населенню, встановити демократичний цивільний контроль за роботою правоохоронної системи держави. В цьому контексті важливе значення має пошук шляхів удосконалення управління міліцією громадської безпеки в Україні, підрозділи якої виконують основні завдання органів внутрішніх справ щодо охорони громадського порядку, громадської безпеки та профілактики правопорушень.

Окремі проблеми діяльності підрозділів міліції громадської безпеки в своїх працях розглядали О.М. Бандурка, А.П. Головін, І.П. Голосніченко, С.М. Гусаров, О.С. Доценко, М.В. Ковалів, О.П. Коренев, С.Ф. Константинов, М.В. Лошицький, В.І. Олефір та ін. Проте визначення перспективних шляхів удосконалення управління міліцією громадської безпеки досі залишається актуальним.

Сьогодні в системі управління в органах внутрішніх прevalюють правові форми та адміністративні методи управління, що, на жаль, не сприяє якісному використанню кадрових ресурсів, провокує безініціативність підлег-

лих, перешкоджає застосуванню принципу гласності у роботі тощо. Отже, на нашу думку, необхідно приділяти увагу розвитку та вдосконаленню організаційних форм, економічних і соціально-психологічних методів управління в підрозділах міліції громадської безпеки. Слід акцентувати увагу, що це не означає нівелювання адміністративної складової в системі управління, а навпаки, свідчить про необхідне поєднання таких форм і методів. Наприклад, розробці та прийняттю правових актів управління мають передувати аналіз і оцінка ситуації, що склалася; прогнозування і моделювання необхідних (і можливих) дій щодо збереження та зміни стану управлінської ситуації; обговорення проектів актів і здійснення організаційних заходів щодо їх розгляду.

Після прийняття відповідного рішення у формі акта управління та контролю за його виконанням потрібен аналіз нового стану системи (чи змінив акт наявні праявності, чи потребують коригування його положення, чи досягнута мета прийняття такого рішення тощо).

Управління підрозділами міліції громадської безпеки здійснюється з використанням великої кількості організаційних форм управління, до числа яких належать такі: проведення нарад, обговорень, перевірок, розробка проектів планів, прогнозів, програм, методичних рекомендацій тощо. Тому вважаємо, що покращення проце-

дур їх застосування стане вагомим кроком в оптимізації системи управління зазначеними підрозділами в цілому.

На нашу думку, недостатньою на даний момент є, наприклад, методична робота щодо забезпечення діяльності підрозділів міліції громадської безпеки, яка має торкатися:

- розробки алгоритмів дій її співробітників у різних ситуаціях;
- рекомендацій щодо здійснення внутрішніх управлінських дій у підрозділах;
- рекомендацій щодо здійснення охорони громадського порядку в конкретних умовах;
- порядку надання адміністративних послуг;
- специфіки налагодження взаємодії міліції громадської безпеки з іншими органами та підрозділами внутрішніх справ, місцевими органами влади та органами місцевого самоврядування тощо.

Крім того, прийняттю "установчих" нормативних актів, які стосуються організації діяльності підрозділів міліції громадської безпеки, має передувати обговорення у підлеглих підрозділах пропозицій щодо їх можливого вдосконалення, обов'язкове доведення їх до основних виконавців, оприлюднення на офіційних сайтах територіальних підрозділів.

Серед методів, що потребують подальшого розвитку, є методи економічні та соціальні. Метою цих методів управління є стимулювання внутрішньої мотивації працівників підрозділів міліції громадської безпеки до виконання поставлених завдань. Для цього необхідно використовувати методи стимуляції праці, покращення соціального захисту працівників міліції громадської безпеки, введення рейтингових оцінок діяльності тощо.

Оптимізувати процеси управління допоможуть також заходи із вивчення соціально-психологічного клімату у підрозділах, проведення опитувань працівників служб міліції громадської безпеки щодо наявних проблем у службовій діяльності. Поліпшення управлінських процесів можуть сприяти й систематичне навчання та підвищення кваліфікації працівників, впровадження оптимального поєднання методів єдиноначальності та колегіальності у практичній діяльності, заохочення ініціативи підлеглих щодо оптимізації форм та методів роботи цих підрозділів тощо. Основними факторами, що сприятимуть зазначеним нововведенням, мають стати:

- активна участь працівників кожного підрозділу в процесі підвищення ефективності власної роботи;
- підтримка управлінських нововведень з боку керівників підрозділів;
- виховання у працівників почуття особистої відповідальності і моральних стимулів причетності до вирішення поставленого завдання;
- чітке знання працівниками загальних і конкретних цілей нововведень, розуміння поставлених перед ними завдань;
- упевнені дії керівництва;
- справедливості оцінки діяльності кожного співробітника, надання можливості побудови кар'єри, забезпечення відповідності матеріального заохочення умовам праці та персональному внеску у загальну справу [1; 2].

Розвиток системи управління оперативно-службовою діяльністю міліції громадської безпеки неможливий також без оптимізації її організаційної структури. В сучасних умовах це питання потрібно розглядати в контексті концептуальних засад реформування органів внутрішніх справ. На сьогодні пропонується створення правоохоронного багатопрофільного інтегрованого цивільного Міністерства внутрішніх справ. Планується створити Національну поліцію та Державне бюро розслідувань як центральні органи виконавчої влади, дія-

льність яких буде спрямовуватися та координуватися Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ, аналогічний статус центрального органу виконавчої влади пропонується надати також внутрішнім військам з подальшим проведенням їх реформування. Така структура міністерства дозволить:

- по-перше, розмежувати функції та повноваження політичного керівництва правоохоронними органами та професійне управління ними, що передбачено статтею 4 Закону України "Про демократичний цивільний контроль над Воєнною організацією і правоохоронними органами держави";
- по-друге, створити міністерство цивільного типу, зосередити функції міністерства на формування державної політики у визначених законодавством сферах, усунути дублювання функцій з іншими правоохоронними органами, зокрема у сфері боротьби з економічними злочинами [3].

Реформування Міністерства внутрішніх справ України, як вже зазначалося, планується розпочати зі створення національної поліції України як центрального органу виконавчої влади, діяльність якого буде спрямовуватися та координуватися Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ України. Для досягнення цієї мети, перш за все, необхідно внести зміни до чинного Закону України "Про міліцію" або прийняти новий закон – "Про поліцію". Національна поліція України забезпечить виконання основних правоохоронних функцій, які на цей час виконують структурні підрозділи Міністерства: охорона прав і свобод громадян, боротьба зі злочинністю, забезпечення громадської безпеки тощо.

Створення такого органу дасть можливість змінити систему оцінки її діяльності, забезпечити ефективний механізм контролю над діяльністю поліції, вивільнити поліцію від виконання невласливих їй функцій, змінити систему відомчої освіти, зменшить кількість керівного складу, забезпечить повну переатестацію особового складу. На другому етапі пропонується створити Державне бюро розслідувань та провести реформування внутрішніх військ України [3].

Звичайно, досягнення зазначеної мети неможливе без вдосконалення нормативно-правової бази у сфері діяльності відповідних органів. Керівництвом МВС України в першу чергу вбачається необхідним прийняття нових законів "Про поліцію", "Про проходження служби в органах внутрішніх справ", "Про сили внутрішнього правопорядку", "Про Державну міграційну службу", а також нової редакції законів "Про Державну прикордонну службу", "Про оперативно-розшукову діяльність", "Про загальну структуру та чисельність Міністерства внутрішніх справ України", "Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю".

Чинне місце у майбутній структурі національної поліції відводиться підрозділам, які сьогодні складають основу міліції громадської безпеки. Загалом національна поліція має складатися із кримінальної поліції, поліції громадської безпеки, фінансової поліції, транспортної поліції, спеціальної поліції [4].

На сьогодні система суб'єктів управління підрозділами міліції громадської безпеки України виглядає таким чином. Головним серед цих підрозділів є Департамент громадської безпеки Міністерства внутрішніх справ України. Це структурний підрозділ апарату Міністерства внутрішніх справ України та головний підрозділ системи МВС з питань охорони громадського порядку, громадської безпеки та профілактики правопорушень. Сам Департамент громадської безпеки МВС України складається з:

- відділу організаційної роботи та документально-забезпечення;
- управління організації служби, роботи конвойних

підрозділів, спеціальних установ і судової міліції;

- управління дільничних інспекторів міліції;
- управління масових та спортивних заходів;
- управління дозвільної системи, ліцензування та державного охоронного нагляду [5].

Майбутня ж структура поліції громадської безпеки (об'єктів управління), на думку авторів Концепції реформування органів внутрішніх справ, має виглядати таким чином: патрульна служба, служба дільничних інспекторів поліції, дозвільна система, дорожня поліція, підрозділи поліції спеціального призначення, служба охорони, судова поліція, ювенальна поліція, екологічна поліція, місцева поліція (у тому числі туристична поліція) [4; 6]. Отже, можна побачити, що майбутня поліція громадської безпеки буде суттєво відрізнятися від нинішньої за структурними ознаками.

Зазначимо, що навіть перейменування міліції у Національну поліцію має під собою серйозні підстави. Міліція (від лат. *militia* – народне військо) – це робітничо-селянське добровільне формування, яке формувалося з метою захисту інтересів держави. В Україні робітничо-селянську міліцію було створено декретом РНК УРСР від 9 лютого 1919 р., нормами якого було визначено, що основним завданням міліції є охорона революційного порядку, а також боротьба "з кримінальними злочинними елементами, які є наслідком капіталістичного ладу". Протягом багатьох років міліція сприймалася як суто державний орган, який репрезентував виключно інтереси держави і стояв, так би мовити, "осторожень" потреб громади.

Поліція (від лат. *politia*, що походить від давньогрецького слова *πολιτεία*, тобто управління державою) – це висококваліфікований, професійний, збройний орган правового порядку, який призначений державою для захисту прав та безпеки громадян і їх майна [7]. Варто зазначити, що раніше органи поліції також сприймалися як мілітаризовані підрозділи, що захищають інтереси держави, проте у 60-х роках ХХ сторіччя практично в усіх країнах Західної Європи було оголошено курс на широкомасштабне реформування органів внутрішніх справ. Поліція стала розглядатися як орган, основна функція якого – це надання послуг населенню, захист прав і свобод людини та громадянина. Проте така концепція не намагалася зробити поліцію об'єктом повного управління з боку суспільства, ідея була в тому, щоб поліція служила закону, була готова прийти на допомогу будь-якому члену суспільства, а у своїй поведінці була ввічливою та принциповою [8-10].

Експертиза чинного законодавства України у сфері охорони громадського порядку і, зокрема Закону України "Про міліцію", що проводилася представниками Ради Європи, свідчить, що, на жаль, сучасна міліція в тому вигляді, якою вона є, не може абсолютно вважатись або порівнюватись з поліцією західних країн, оскільки окремі елементи чинного Закону не відповідають стандартам світової практики.

Розвиток організаційної структури міліції потребує не тільки зміни форм та методів управління всередині системи, але й форм і методів роботи самих підрозділів міліції громадської безпеки. Базовим підрозділом міліції громадської безпеки, який, безумовно, потребує організаційного вдосконалення та переорієнтації основних форм і методів роботи, є служба дільничних інспекторів міліції.

Сьогодні керівництвом МВС України визначено пріоритетні напрями діяльності дільничних інспекторів міліції, спрямовані на підвищення ефективності їх роботи передусім у соціальній сфері [11]. Зокрема, акцентовано увагу на профілактиці правопорушень, своєчасному і якісному розгляді звернень громадян, а також налагодженні ділового співробітництва з населенням та

громадськими формуваннями на адміністративній дільниці, проведенні профілактично-роз'яснювальної роботи серед громадян з метою виховання правової культури, пропаганди здорового способу життя, негативного ставлення до суспільно небезпечних явищ, піднятті на якісно новий рівень престижу служби серед людей. Про це, до речі, йшлося і у виступі Міністра внутрішніх справ України на засіданні розширеної колегії МВС, що відбулася 18 січня 2013 р. Він, зокрема, наголошував, що лише така робота може бути запорукою своєчасної профілактики правопорушень та оперативного розкриття вчинених злочинів [6].

З метою вдосконалення партнерських відносин між міліцією та населенням сьогодні відновлюються дещо призабуті форми роботи: участь дільничних інспекторів у засіданнях органів місцевого самоврядування, особисті бесіди, розповсюдження візитних карток дільничних, оприлюднення у громадських місцях графіка їхньої роботи та координат.

Перетворенню МВС на відомство європейського зразка із соціально-сервісними функціями покликаний сприяти і такий пріоритет діяльності даного правоохоронного органу, визначений колегією МВС України, як забезпечення максимального спрощення, швидкості та прозорості процедур надання адміністративних послуг. Наприклад, 31 січня 2013 року МВС України вже оприлюднило інформацію про підготовку проекту наказу "Про затвердження стандартів адміністративних послуг, що надаються підрозділами Департаменту громадської безпеки МВС" [12]. Цим наказом впроваджується правовий механізм, яким конкретизуються вимоги щодо надання адміністративних послуг, що дозволяє уникнути довільного тлумачення нормативно-правових актів у сфері видачі дозвільних документів і ліцензій на провадження певних видів господарської діяльності.

Затвердження стандартів адміністративних послуг, що надаються підрозділами Департаменту громадської безпеки МВС, дасть можливість визначити механізм якісного надання адміністративних послуг фізичним та юридичним особам, адже на даний час таких стандартів взагалі не існує. Серед найактуальніших вбачаються стандарт адміністративної послуги для юридичних і фізичних осіб з видачі дозволів на придбання і перевезення вогнепальної зброї, боеприпасів, інших предметів, на які поширюється дозвільна система; стандарт адміністративної послуги з видачі дозволу на зберігання і носіння мисливської, холодної, пневматичної зброї; стандарт адміністративної послуги з видачі ліцензії на надання послуг з охорони власності та громадян [12].

Одним з важливих питань, яке треба вирішувати в контексті модернізації управління підрозділами міліції громадської безпеки, є оцінка їх діяльності, яка, поперше, буде частиною оцінки діяльності органів внутрішніх справ у цілому, а, по-друге, характеризувати собою стан системи управління цими підрозділами. Особливого значення це набуває в умовах прийняття нового Кримінального процесуального кодексу України.

Необхідно наголосити, що за кордоном оцінка роботи підрозділів поліції дещо відрізняється за своїм змістом та призначенням. Аналіз досвіду оцінки діяльності поліції у розвинених країнах дозволяє виділити такі тенденції, що домінують у цій сфері:

- використання методу планування та оцінки досягнення цілей для визначення ефективності діяльності поліцейських підрозділів;
- фокусування уваги на напрямках діяльності поліції, які визнані у даній країні пріоритетними, замість спроб охопити всі сфери діяльності поліцейських підрозділів;

➤ підхід до діяльності поліції як до набору певних послуг, що надаються населенню;

➤ врахування при оцінці роботи поліції ефективності та доцільності використання наданого їй фінансування;

➤ використання у процесі оцінки діяльності поліцейських органів даних відомчої статистики та соціологічних опитувань.

Резюмуючи проведене дослідження, маємо зробити деякі висновки та узагальнення. Отже, основними заходами, які мають сприяти розбудові міліції громадської безпеки, поліпшити процес управління її підрозділами, оптимізувати її діяльність щодо захисту прав і свобод громадян, надання їм соціально-сервісних послуг, мають стати:

➤ визначення оптимальної науково обґрунтованої кількості населення, що обслуговується одним дільничним інспектором міліції. Закріплення за кожним дільничним інспектором у містах громадського пункту охорони порядку з обов'язковим чергуванням патрульного автомобіля, що дозволить здійснювати більш оперативне управління силами та засобами при здійсненні охорони громадського порядку на відповідній адміністративній дільниці;

➤ здійснення комплексу організаційно-практичних заходів, спрямованих на розвиток мережі стаціонарних та пересувних постів патрульної служби, пересувних міліцейських груп, патрульних;

➤ розробка програм систематичного опитування населення з метою його з'ясування думки про ефективність діяльності місцевих органів внутрішніх справ в цілому та служби дільничних інспекторів міліції і патрульної служби, зокрема;

➤ сприяння розвитку у підрозділах міліції громадської безпеки організаційних форм управління, а також гармонійному поєднанню адміністративних, економічних та соціально-психологічних методів управління;

➤ продовження роботи щодо організації стажування, навчання та підвищення кваліфікації працівників органів внутрішніх справ з метою набуття ними практичних навичок взаємодії з громадськістю та засобами масової інформації;

➤ здійснення постійного психологічного забезпечення кадрової роботи в підрозділах міліції громадської безпеки, формування психологічних настанов, які б відповідали вимогам переходу до нової моделі правоохоронної діяльності, заснованої на принципі партнерства і соціальної допомоги;

➤ висвітлення у засобах масової інформації відомостей про заходи, які здійснюють підрозділи міліції громадської безпеки, для формування в свідомості громадськості поваги до працівників та їх діяльності;

➤ здійснення розбудови інформаційного простору Департаменту громадської безпеки МВС України шляхом створення окремого сайту із наповненням його ма-

теріалами правоохоронного спрямування, базою нормативних актів щодо діяльності підрозділів міліції громадської безпеки, пам'ятками населенню щодо співпраці із правоохоронними органами тощо;

➤ розробка оновлених критеріїв ефективності діяльності міліції громадської безпеки та системи її оцінки, орієнтованих на прозорість у роботі, досягнення стратегічних цілей, надання населенню відповідних послуг тощо. При створенні системи оцінки роботи органів внутрішніх справ взагалі та підрозділів міліції громадської безпеки, зокрема, насамперед слід враховувати думку керівників та працівників низових ланок шляхом проведення анонімного незалежного опитування стосовно службового навантаження, наявних проблем у оперативно-службовій діяльності, що впливає на ефективність роботи конкретної служби.

Список використаних джерел:

1. Butler A.J.P. Police Management / A.J.P. Butler; 2nd sub edition. – 1992. – Dartmouth Pub Co. – 207 p.
2. Поліцейський менеджмент в Швеції [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://tc-h.ru/index.php?rf=169780#>
3. Стенограма засідання Комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності від 10 січня 2013 року [Електронний ресурс]: Режим доступу: http://komzakonpr.rada.gov.ua/komzakonpr/control/uk/publish/article?art_id=54835&cat_id=49415
4. У МВС представлений проект Концепції реформування відомства: Офіційний сайт МВС України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://mvs.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/726298;jsessionid=ACB0CDFB225365C1DE28840EF6CC48ED>
5. Департамент громадської безпеки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://mvs.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/544992>
6. Захарченко В.Ю. Концепцію реформування органів внутрішніх справ слід донести до громадян: Офіційний сайт МВС України / В.Ю. Захарченко [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.mvs.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/735981;jsessionid=1AFBD91C8C39B5336C7111680D44B987>
7. Походження назв "поліція" і "міліція". Довідка [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ria.ru/spravka/20110301/340146365.html>
8. Губанов А. В. Эволюция теории и практики института полиции в зарубежных государствах [Електронний ресурс] / А.В. Губанов. – Режим доступу: <http://www.narcom.ru/law/system/27.html>
9. Wasilewski Mike, Olson Althea Police Isolation, Part I [Електронний ресурс] / М. Wasilewski, А. Olson. – Режим доступу: <http://www.lawofficer.com/article/industry-news/police-isolation-part-i>
10. Clark John P. Isolation of the Police: A Comparison of the British and American Situations [Електронний ресурс] / J. P. Clark // The Journal of Criminal Law, Criminology, and Police Science Vol. 56, No. 3 (Sep., 1965), pp. 307-319. – Режим доступу: <http://www.jstor.org/discover/10.2307/1141239?uid=3739232&uid=2134&uid=2&uid=70&uid=4&sid=56075513543>
11. Ратушняк В.І. Підрозділи громадської безпеки – це обличчя міліції, тому вдосконалювати їх потрібно постійно / В.І. Ратушняк // Іменем закону. – 2011. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.imzak.org.ua/articles/article/id/1392>
12. Про затвердження стандартів адміністративних послуг, що надаються підрозділами Департаменту громадської безпеки МВС: проект наказу МВС України: Офіційний сайт МВС України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://mvs.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/813264>

Надійшла до редколегії 23.04.13

В. Ратушняк,
заместитель Министра внутренних дел Украины, Киев

ПЕРСПЕКТИВНЫЕ ПУТИ УСОВЕРШЕНСТВОВАНИЯ УПРАВЛЕНИЯ МИЛИЦИЕЙ ОБЩЕСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ В УКРАИНЕ

Статья посвящена поиску перспективных путей усовершенствования управления милицией общественной безопасности в Украине в контексте реформирования органов внутренних дел. Подчеркнуто, что система управления оперативно-служебной деятельностью милиции общественной безопасности невозможна без оптимизации ее организационной структуры. Предложены основные меры, которые должны содействовать совершенствованию процесса управления подразделениями милиции общественной безопасности, оптимизировать их деятельность по защите прав и свобод граждан, предоставления им административных услуг.

Ключевые слова: управление, милиция общественной безопасности, реформирование, органы внутренних дел, оптимизация, организационная структура, административные услуги